

ที่ อส ๐๐๐๗/ว ๒ ๘ ๒

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางในการดำเนินคดีในความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการและโครงการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และผู้อำนวยการสำนักงาน

ตามที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ และต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว โดยในข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษของความผิดตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๗๒ ตามลำดับ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดการประชุมเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินคดี และสำนักงานศาลยุติธรรมได้เผยแพร่ข้อสังเกตการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการวิชาการสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมีความเห็นทางกฎหมาย เป็น ๒ แนวทาง ดังนี้

๑. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย” ดังนั้น เมื่อพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑ กำหนดให้บทบัญญัติมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เท่ากับว่า การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ไม่มีโทษตามกฎหมาย จึงไม่เป็นความผิดอาญาที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษ ตามความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ นั้น ถือว่าเป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติภายหลังบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ตามความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง

๒. พระราชกำหนด ...

๒. พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนด บทความผิดและบทลงโทษไว้เป็นการชัดเจนแล้ว เพียงแต่คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ บัญญัติให้บทลงโทษตามมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ ไม่มีผล ใช้บังคับในระหว่างวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการยกเว้นโทษ ให้แก่ผู้ที่กระทำความผิดในช่วงเวลาดังกล่าว ไม่ถึงกับเป็นการยกเลิกความผิดตามพระราชกำหนด จึงต้องถือว่าเป็นกรณีที่ใช้กฎหมายซึ่งใช้ในภายหลังการกระทำความผิดแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทษ กล่าวคือ กฎหมายเดิมมีโทษ ส่วนกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่มีโทษ จึงต้องใช้กฎหมาย ในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าทางใดก็ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

คณะกรรมการวิชาการสำนักงานศาลยุติธรรมโดยเสียงข้างมากมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกับ ความเห็นที่เห็นว่า การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ไม่มีโทษ จึงไม่เป็นความผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถือว่าเป็นกรณีที่ใช้กฎหมายที่บัญญัติภายหลัง บัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ผู้กระทำความผิดจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและประกอบการพิจารณาในการใช้ดุลพินิจสั่งคดี

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ดำรงค์มงคลกุล)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. / โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๘๘

E-mail : tech@ago.go.th